

بررسی روش های تدریس سنتی و مدرن و تاثیر آن در یادگیری دانشجویان پیام نور اصفهان

فروزان ضرابیان^۱، حشمت الله شمگانی^۲

^۱ استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه پیام نور

چکیده

یادگیری با سطح بهره وری بالا یکی از اهداف مهم آموزش عالی می باشد. روشهای سنتی به روش هایی گفته می شود که اکثر مراکز آموزشی دنیا، در طول تاریخ آموزش و پرورش از آن استفاده کرده اند و امروزه نیز یکی از متداول ترین روشهای حاکم بر مراکز آموزشی هستند. مهمترین این روشها، روش حفظ و تکرار، سخنرانی، پرسش و پاسخ، نمایشی، ایفای نقش، گردش علمی، بحث گروهی و روش آزمایشگاهی است. تحقیق در پی بررسی و تبیین روش های تدریس سنتی و مدرن و تاثیر آن در یادگیری دانشجویان پیام نور اصفهان می باشد. بر این اساس پژوهشی در رابطه با دروس علوم انسانی مقطع کارشناسی ارشد دانشجویان دانشگاه پیام نور اصفهان با استفاده از شیوه طبقه ای متناسب انجام شده است. آزمودنی ها شامل ۲۵۰ نفر در دو گروه گواه آزمایشی می باشند. این پژوهش با استفاده از پیش آزمون و پس آزمون در گروه های آزمایش و گواه صورت گرفت. گروه آزمایش به مدت ۳ ماه هر هفته ۵۰ دقیقه تحت آموزش به شیوه مدرن در درس های علوم انسانی قرار گرفتند و گروه گواه نیز به شیوه معمول و سنتی به یادگیری پرداختند. داده ها و اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آزمون T و استفاده از نرم افزار spss تحلیل گردید. نتایج و بافته های پژوهش حاضر حاکی از تأیید فرض کلی تحقیق می باشد. اما باید خاطر نشان کرد که وقتی داده ها و اطلاعات بصورت خرد مورد مطالعه قرار می گیرند احتمال ریزش تحلیل های آماری زیاد تر می شود. و احتمال معنا داری نتایج را کاهش می دهد.

واژه های کلیدی: روش تدریس، تدریس مدرن، تدریس سنتی، یادگیری، دانشجویان پیام نور اصفهان